II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. februar 1994

om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 (IV/30.525 — Det Internationale Energiagentur)

(Kun den spanske, den tyske, den engelske, den franske, den italienske og den portugisiske udgave er autentiske)

(94/153/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, Første forordning om anvendelse af traktatens artikler 85 og 86 [1], senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 6 og 8,

under henvisning til den begæring, som formanden for Oliebranchens Internationale Rådgivende Udvalg under Det Internationale Energiagentur (IEA) indgav i henhold til artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 17 den 12. oktober 1993 på vegne af alle IEA-rapporterende selskaber om fornyelse af den ved Kommissionens beslutning 83/671/EØF [2] indrømmede fritagelse efter traktatens artikel 85, stk. 3,

under henvisning til offentliggørelsen [3] i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17 af et resumé af de former for samordnet praksis mellem olieselskaber, der er nødvendige for gennemførelsen af Det Internationale Energiprograms (IEP) krisefordelingsordning for olie, og relevante ændringer, som er indtruffet siden vedtagelsen af beslutning 83/671/EØF, hvorved Kommissionen indrømmede en fritagelse for de pågældende former for samordnet praksis i medfør af artikel 85, stk. 3, for en periode løbende til den 31. december 1993,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, jf. artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 17, og

ud fra følgende betragtninger:

I. FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

(1) IEP følger en aftale undertegnet den 18. november 1974. 23 lande — alle medlemmer af OECD — deltager i dag i IEP. Der er redegjort for formålet med IEP i beslutning 83/671/EØF. IEP tager sigte på at imødegå olieforsyningsafbrydelser ved at opbygge olielagre, som der kan trækkes på i nødsituationer, og ved at begrænse efterspørgslen og fordele de disponible olieforsyninger ligeligt mellem deltagerlandene i overensstemmelse med en fast fordelingsproces.

Gennemførelsen af IEP er beskrevet i meddelelsen offentliggjort [4] i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17 og i beslutning 83/671/EØF.

(2) Siden vedtagelsen af beslutning 83/671/EØF er der indtruffet følgende ændringer:

[1] EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.
[2] EFT nr. L 376 af 31. 12. 1983, s. 30.
[3] EFT nr. C 300 af 6. 11. 1993, s. 8.
[4] EFT nr. C 199 af 26. 7. 1983, s. 2.

a) For øjeblikket er 18 olieselskaber og én sammenslutning af olieselskaber (sammenlignet med 16 olieselskaber og to sammenslutninger i december 1983) medlemmer af IAB (Industry Advisory Board, oliebranchens Internationale Rådgivende Udvalg). IAB bistår IEA med at sikre, at kriseforanstaltningerne fungerer effektivt. Olieselskaberne er alle medlemmer af gruppen af »rapporterende selskaber«, hvoraf der i dag findes 41.

b) Fordelingsprocessen er blevet ændret på visse punkter. Der er foretaget to ændringer af IEA's »Emergency Management Manual«, som sidst blev udsendt i december 1982. Den ene af de to ændringer præciserer, at i forbindelse med olietransaktioner, der måtte opstå som led i iværksættelsen og anvendelsen af agenturets krisefordelingsordning, skal priserne baseres på de betingelser, der gælder for sammenlignelige kommercielle transaktioner. Den anden ændring vedrører de procedurer, der i en krisesituation skal benyttes til at afklare eventuelle større uoverensstemmelser mellem olieforsyningsdataene fra deltagerlandene.

c) Et andet vigtigt beredskabsinstrument, som ikke direkte berører krisefordelingsordningen, er IEA's såkaldte »koordinerede krisebekæmpelsesforanstaltninger« (CERM). CERM indebærer, at IEA's deltagerlande på et tidligt tidspunkt i forbindelse med en energikrise skal overveje, hvordan de kan koordinere udnyttelsen af deres olielagre og indføre supplerende foranstaltninger til at begrænse efterspørgslen.

d) For så vidt angår de typer aktiviteter, der er omfattet af fordelingsprocessen (type 1, 2 og 3), er der foretaget visse ændringer i relation til type 1 og 2. For at tage højde for ændringerne i oliemarkedets struktur og de edb-hjælpemidler, som sekretariatet nu råder over til sin krisestyring, blev kriseordningen forbedret i 1986. Det blev besluttet at forlænge den fastsatte tidsfrist for indhentning, behandling og gennemførelse af »lukkede (closed-loop) frivillige tilbud« fra rapporterende og ikke-rapporterende selskaber med henblik på omlægning af olieforsyninger som reaktion på en krisesituation og at fremskynde fordelingskoordinatorens behandling af disse tilbud. I henhold til »Wider Window«-forslaget kan »closed-loop frivillige tilbud« således indgives til enten Oliebranchens Rådgivende Forsyningsudvalg (ISAG) eller IEA's sekretariat på næsten et hvilket som helst tidspunkt i fordelingscyklussen og altså ikke længere på bestemte tidspunkter.

e) Situationen på oliemarkedet har ændret sig betydeligt i de sidste ti år. I løbet af 1970'erne lykkedes det OECD-landene at mindske deres energiafhængighed gennem en nedbringelse af forbruget, udforskningen af nye områder (Alaska, Nordsøen) og udviklingen af andre energikilder (atomkraft, vedvarende energi). Men siden 1985 er tendensen gået i retning af stigende olieimport. Denne tendens vil formentlig fortsætte, og IEA skønner, at nettoimportens dækning af efterspørgslen i OECD-landene vil stige fra de nuværende 60 % til muligvis 70 % i løbet af de første ti år af næste århundrede. Størstedelen af stigningen i olieimporten vil stamme fra de større olieproducerende områder, der er præget af politisk ustabilitet, hvilket forøger OECD-landenes sårbarhed over for forstyrrelser af olieforsyningen. IEA vil derfor være nødsaget til at opretholde, opdatere og jævnligt afprøve sit beredskab.

Produktionen af råolie og NGL (naturgaskondensat)

	1980	1988	1990	1992 (*)
				(mio. tons)
EU-lande (1)	93	142	116	135
OECD-lande (2)	702	780	740	761
Verden i alt (2)	2 924	3 090	3 189	3 180
				(mio. tønder/dag)
EU-lande (1)	2	3	2,5	2,9
OECD-lande (2)	15	16,6	15,9	16,4
Verden i alt (2)	63	63,3	65,6	65,4

(*) Foreløbige tal.

Kilder: (1) Eurostat.
(2) IEA's Statistik.

Import og eksport af råolie og NGL

(mio. tons)

	1978	1988	1990	1992 (*)
EU-lande (1)				
Import	527	450	471	502
Eksport	44	80	67	71
OECD-lande (2)				
Import	1 251	934	1 040	1 104
Eksport	63	171	174	211

(*) Foreløbige tal.

Kilder: (1) Eurostat.
(2) IEA's statistik.

(3) Begæringen om mindst en tiårig forlængelse af fritagelsen fra den 1. januar 1994 begrundes med, at det er nødvendigt at tillade olieselskaberne at samarbejde om gennemførelsen af krisefordelingsordningen. Krisefordelingsordningen er nemlig i høj grad afhængig af olieindustriens koordinering af enhver omfordeling af olieforsyningerne i overensstemmelse med den fordelingsmetode, der er fastlagt i IEP-aftalen.

II. BEMÆRKNINGER FRA TREDJEPARTER

(4) Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra tredjeparter efter offentliggørelsen af meddelelsen i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17.

III. RETLIG VURDERING

A. Artikel 85, stk. 1

(5) Af samme årsager som dem, der er blevet redegjort for i beslutning 83/671/EØF, og hvortil der henvises, udgør olieselskabernes samtykke i at samarbejde med hinanden og med IEA inden for rammerne af IEP og som led i anvendelsen af IEA's krisefordelingsordning for olie en samordnet praksis, der falder ind under artikel 85, stk. 1, navnlig fordi :

a) Samordningen mellem olieselskaberne har til formål og følge at tage højde for og afbalancere fordelingsrettigheder og fordelingspligter. Dette indebærer i nogle tilfælde, at olien dirigeres til destinationer, som ikke ville modtage den uden aktivering af IEA-ordningen.

b) Olieselskabernes adfærd i forbindelse med udvekslingen af oplysninger inden for rammerne af IEA kan ændre markedsforholdene i forhold til dem, der ville være fremherskende uden sådanne informationsudvekslinger.

c) Virkningerne af konkurrencebegrænsningerne kan blive mærkbare. Selskaberne begynder at samarbejde om fordelingen, når der er indtruffet — eller der med rimelighed kan forventes at indtræffe — et fald på 7 % i de olieforsyninger, der står til rådighed for alle IEA-landene eller for et enkelte IEA-land. Hvis krisefordelingsordningen iværksættes, skal der hver måned sandsynligvis omfordeles adskillige millioner tons olie.

d) Olieselskabernes fælles indsats for at omfordele den disponible olie vil i mærkbart omfang kunne påvirke handelen mellem medlemsstaterne. Det sædvanlige olieforsyningsmønster kan blive ændret for at opfylde fordelingsrettighederne og fordelingspligterne, alt efter situationen i de enkelte deltagerlande.

B. Artikel 85, stk. 3

(6) På basis af foreliggende oplysninger er Kommissionen nået til den konklusion, at fordelene ved olieselskabernes samordnede praksis stadig udgør et tilstrækkeligt grundlag for at kunne anvende artikel 85, stk. 3. De ændringer, der er indtruffet siden 1983, ændrer ikke fritagelsens gyldighed. De har til formål at forbedre omfordelingsprocessen og tage højde for strukturelle forandringer på oliemarkedet og den teknologiske udvikling.

a) Den samordnede praksis bidrager faktisk til at forbedre fordelingen af de berørte varer og til at fremme den økonomiske udvikling ved at mindske generne og dele vanskelighederne i tilfælde af forsyningsafbrydelser.

b) Den samordnede praksis sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelen herved, idet den forventes at minimere forsyningsmangelens konsekvenser for deltagerlandenes generelle økonomiske situation, hvilket er til umiddelbar fordel for forbrugerne.

c) Den samordnede praksis, som selskaberne har fastlagt for at sikre den nødvendige fordeling, ligger ikke ud over, hvad der er påkrævet for at opfylde de i IEP anførte mål.

d) Den samordnede praksis giver ikke selskaberne mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer. Konkurrencen mellem olieselskaberne vil fortsætte i alle andre henseender, bortset fra deres forpligtelse til at opfylde fordelingsrettigheder og fordelingspligter.

IV. ARTIKEL 6 OG 8 I FORORDNING NR. 17

(7) Begæringen om fornyelse af den ved beslutning 83/671/EØF indrømmede fritagelse blev fremsat af formanden for IAB inden den 31. december 1993, hvor beslutningens gyldighed udløber. I henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 17 bør nærværende beslutning have virkning fra den 1. januar 1994.

(8) Artikel 3 i beslutning 83/671/EØF forpligtede olieselskaberne til hurtigst muligt at underrette Kommissionen om:

1) ændringer, som af styrelsesrådet eller af de nationale krisefordelingsorganisationer blev foretaget i reglerne for krisefordelingsordningen for olie og olieselskabernes deltagelse deri

2) konsultationer med olieselskaberne i overensstemmelse med artikel 19, stk. 6 og 7, eller artikel 55, stk. 3, i Det Internationale Energiprogram eller selskabernes meddelelse af oplysninger til Det Internationale Energiagentur eller nationale regeringer om import, eksport, indenlandsk produktion og lagre

3) en eventuel krisesituations begyndelse

4) alle forslag eller foranstaltninger vedrørende en test af krisefordelingsordningen for olie eller af kriseinformationssystemet.

Fritagelsen blev gjort betinget af, at repræsentanter for Kommissionen dels fik adgang til alle konsultationer med olieselskaberne i overensstemmelse med artikel 19, stk. 6 og 7, eller artikel 55, stk. 3, i Det Internationale Energiprogram, dels fik adgang til møder i Oliebranchens Rådgivende Forsyningsudvalg og dets undergrupper eller i Det Internationale Rådgivende Udvalg og dets undergrupper, når krisefordelingsordningen blev sat i værk, eller når der blev foretaget tester. Kommissionens repræsentanter skulle på forespørgsel have adgang til samtlige dokumenter og andre oplysninger i forbindelse med sådanne konsultationer, møder og tests, som selskaber omfattet af den pågældende beslutning var i besiddelse af eller havde kontrol over, samt alle dokumenter og andre oplysninger i sådan besiddelse eller under sådan kontrol i forbindelse med dels aktiviteter af type 2 og 3, dels de type 1-aktiviteter, der blev indberettet til Kommissionen.

Indberetningskravene er blevet opfyldt i hele fritagelsesperioden og bør også gælde i forbindelse med forlængelsen af fritagelsen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 17.

(9) I henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 17 skal en beslutning, der træffes i medfør af traktatens artikel 85, stk. 3, træffes for et bestemt tidsrum. I denne sag forekommer en tiårig forlængelse af beslutningen at være passende —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den ved beslutning 83/671/EØF indrømmede fritagelse forlænges til den 31. december 2003.

Artikel 2

Fritagelsen betinges af samme indberetningskrav som de i artikel 3 i beslutning 83/671/EØF anførte.

Artikel 3

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 1994.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til :

— Amerada Hess Corporation,
1185, Avenue of the Americas,
New York, NY-10036,
USA ;

— Amoco Corporation,
200, East Randolph Drive,
Chicago, IL-60601,
USA ;

— Anonima Petroli Italiana (API),
Corso d'Italia, 6,
00198 Rome,
Italy ;

— Ashland Oil, Inc.,
2000, Ashland Drive,
Russell, KY-41169,
USA ;

— Atlantic Richfield Company,
1601, Bryant Street,
Dallas, TX-75228,
USA ;

— BP Oil International Limited,
Britannic House,
1, Finsbury House,
London, EC2M 7BA,
United Kingdom ;

— Caltex Petroleum Corporation,
125, E. John Carpenter Freeway,
Irving, TX-75062-2794,
USA ;

— Chevron Corporation,
225, Bush Street,
San Francisco, CA-94104-4289,
USA ;

— Compañía Española de Petróleos, SA (Cepsa),
Apartado 671,
Avenida de América, 32,
Madrid 2,
Spain ;

— Conoco Inc.,
600 N. Dairy Ashfort Road,
Houston, TX-77079,
USA ;

— Cosmo Oil Co. Ltd,
Toshiba Building,
1-1, Shibaura, 1-Chome,
Minato-ku,
Tokyo, 105,
Japan ;

— DEA Mineralöl AG,
Überseering 40,
22297 Hamburg,
Germany ;

— Ente Nazionale Idrocarburi (ENI) Agip Petroli SpA,
Via Laurentina, 449,
00142 Rome,
Italy ;

— Exxon Corporation,
200, Park Avenue,
Florham Park,
NJ-07932,
USA ;

— Idemitsu Kosan Co., Ltd,
1-1, 3-Chome, Marunouchi,
Chiyoda-ku,
Tokyo 100,
Japan ;

— Japan Energy Corporation,
10-1, Toranomon 2-Chome,
Minato-Ku,
Tokyo 105,
Japan ;

— Mabanaft GmbH,
Admiralitätsstr. 55,
20459 Hamburg,
Germany ;

— Mitsubishi Oil Co., Ltd,
2-4, Toranomon, 1-Chome,
Minato-ku,
Tokyo 105,
Japan ;

— Mobil Oil Corporation,
3225, Gallows Road,
Fairfax, VA-22037,
USA ;

— Neste Oy,
POB 20,
FIN-02151 Espoo,
Finland ;

— Norsk Hydro as,
PO Box 220,
N-1321, Stabekk,
Norway ;

— OK Petroleum AB,
S-11590 Stockholm,
Sweden ;

— ÖMV AG,
Otto-Wagner-Platz 5,
A-1090 Vienna,
Austria ;

— Petro-Canada Products Ltd,
PO Box 2844,
150 6th Avenue S.W.,
Calgary,
Alberta, T2P 3E3,
Canada ;

— Petrofina SA,
rue de l'Industrie, 52,
1040 Brussels,
Belgium;

— Petrogal, SA,
R. Mouzinho da Silveira, 26-7,
1200 Lisbon,
Portugal;

— Petróleos del Norte, SA (Petronor),
Paseo de la Castellana, 280,
28046 Madrid,
Spain;

— Petroleum Association of Japan (PAJ),
Keidanren Building,
1-9-4, Ohtemachi,
Chiyoda-Ku,
Tokyo 100,
Japan;

— Praoil,
Strada 2, Pal. F7,
20090 Assago,
Milan,
Italy;

— Phillips Petroleum Company,
17 D3 Phillips Building,
Bartlesville, OK 74004,
USA;

— Repsol, SA,
Paseo de la Castellana, 278,
28046 Madrid,
Spain;

— Shell International Petroleum Co., Ltd,
Shell Centre,
London, SE1 7NA,
United Kingdom;

— Shell Oil Company,
901 Louisiana,
Houston, TX 77002,
USA;

— Société nationale Elf Aquitaine,
Tour Elf,
Cedex 45,
92078 Paris-La Défense,
France;

— Statoil,
Postbox 300,
4001 Stavanger,
Norway;

— Sun Oil Company, Inc.,
1801, Market Street,
Philadelphia, PA-19103-1699,
USA;

— Texaco Inc.,
2000 Westchester Avenue,
White Plains, NY-10650,
USA;

— Total SA,
Tour Total,
24, Cours Michelet,
Cedex 47,
92069 Paris-La Défense,
France;

— Türkiye Petrol Rafinerili AS (TÜPRAS),
41002 Izmit,
Turkey;

— VEBA Öl AG,
Alexander-von-Humboldt-Straße,
45876 Gelsenkirchen,
Germany;

— Wintershall AG,
Friedrich-Ebert-Straße 160,
34119 Kassel,
Germany.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 1994.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen